

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony
decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis.
ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue]
docto eos digne legenti. predicanti. aut ...**

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 22. XI. 1494 - 1495

De natuitate Christi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31214

catholica.ca. Firmiter. **S**exto in fide reā/ris stabilitas. utrīcē hō facile nō relinquat/ fide suā. **T**hōbie. q. Utram illam expecta-/ mus qua de' daturus est his. q. fidem suaz/nūc̄ mutant ab eo. **U**nde valde repēnſi- / biles sunt q. videntes aliquē hereticū ma- / gne abstinentie vel hūlirat̄ extērioris. cre- / dunt ppter h̄ q. sit sane fidei. et reliquāt̄ fi- / dem suā in qua longo tpe vicerūt̄ et paren- / tes sui mortui sunt. **C**ontra tales dī Ecclī / xix. Qui cito credit leuis est corde. Nos er- / go tres kīmī studeam⁹ vt fidem sanā badea- / mus et habitā custodiam⁹. vt tandem ocul- / um ad oculum quod credim⁹ videre merea- / mur dominū nostrū ibetum xp̄m. **N**ō no- / bis. etc.

De nativitate Christi. I.
Hermo. VII

Peperit filium suū
p̄ omogenitū Luce. ii. In s̄bis istis / tria describuntur. Primo modus / dei in mūndo apparentis et in mundū venie- / tis. q. virgo eu mūndo ondit. cū dī. Peperit / Secundo describitur persone dignitas ex / virginē nascēntis. cum dī. filiū suū. Tertio / subiungit̄ virginis parētis integratas. q. a / primogenitū.

De primo sc̄ de modo appare- / tis xp̄i huic mundo / tangit̄ cū dī. Peperit. tria sunt videnda h̄. / Primo qre nō p̄ alii modū q̄ p̄ istū de' ro- / luit mūndo apparere. sc̄ p̄ partum virginis / H̄co qre nō aliter q̄ p̄ partū v̄gis. Ter- / tio q̄lis iste fuit partus. aut quo possibilis. / De pmo nō p̄ alii modū deus voluit / huic mūndo apparet. Est sciendū q̄licz al- / ter deus potuisse hoīem reparare. nullus / tamen modus fuit ita congru⁹ sic modus / incarnationis q̄erat pueniens reparatiōi / et repabili et reparatori. Nam sicut deo omia / fecerat potenter sapienter et benigniter. ita / debuit reparare potētia sapia et benignitate. / Potentia q̄ apparuit in p̄iūctō summe di- / stantia in vna psonā. sapia in p̄iūctō p̄mi / sc̄ p̄bi dei. et vltimi sc̄ hūane naſe beniu- / lēria. in p̄iūctō sc̄ serui et dñi. Et ita fuit / p̄gru⁹ et pueniens deuī incarnari q̄ntū ad re- / paratiōem. H̄co q̄ntū ad reparatori fuit / pueniens. q̄ cū ex p̄tō p̄mi hoīis hō cecidis- / set a potētia sapia et benignitate. in infirmi- / tate ignorantiā et malignitate. fact⁹ fuit car-

nalis aialis et sensualis. et sic incept⁹ ad vita- / tem cognoscendā. fructū imitandā. bonita- / tem diligendā. decuit ut h̄ fieret p̄ deū. in q̄ / hec tria pfecte sunt. potentia sapia et boni- / tas. **T**ertio q̄ ad reparabile et gru⁹ fuit. da- / hō nō pfecte potuit reparari nisi recuperass̄ / mentis innocentia et suā excellētia qua so- / li deo suberat. hoc autē nō potuit fieri nisi / p̄ deū q̄ cū sic excellētissim⁹. sua humilita- / te potuit h̄ facere. et nō aliter. quia hūilitas / cuiuscūq̄ hoīis nō fuit ad h̄ sufficiēt̄ vt cō- / pensare sup̄bie p̄mi pentis. q̄ quaz p̄dedit / excellētia. Et ideo quantū ad reparabile / sc̄ ad hoīez pueniens fuit deuī incarnari. / et per p̄sequens per partū venire in mun- / dum. Nam si aliter recuperaserat magis p̄ / violentiam q̄s iusticiam videretur fecisse.

De secundo quare nō aliter q̄s p̄ partum / viginis. R̄n deo q̄ h̄ ppter pfectōez vnuer- / si. Nam triplex fuit generatio i mūndo. Pri- / ma sine p̄ce et matre. vt Alde. H̄co de p̄ce / sine matre. vt Lue. Tertia de p̄ce et matre. / vt nra. Quarta autē nondū fuit. sc̄ ex mīc / sine p̄ce. At ideo ne q̄s purascer deuī istā v̄ / timā facere nō posse ad ostendendum op̄ / sic potentie voluit p̄m incarnari de v̄gie. / ve ell̄ genit⁹ ex mīre sine p̄ce in terris. Vñ / ad Gal. iiiij. Misit deus filiū suū natū ex / muliere. sc̄ sola. Et ista est illa q̄rra genera- / tio Abrahe pmissa. q̄ quā erat ad gratiam / redeundū. **H**en. xv. De tertio quo ille par- / tus fuit possibilis. R̄n deo q̄valde possibi- / lis. Nam et si deo potuisse de lapidib⁹ fu- / scitare filios Abrahe Lue. iiiij. multo magis / potuit. pducere hominem de homine solo. / H̄co nō solū fuit possibile deo h̄ etiā cō- / ueniēs. H̄c em̄ Ena creata fuit de viro si- / ne femina. ita fili⁹ dei debuit creari de femi- / na sine viro. Itē possibile fuit h̄ facere deo / qd p̄cessit naſe. Hā silia vidēt̄ i nafalib⁹. / Sol ei intrat p̄ vīt̄. ignicul⁹ p̄ cristallū. / flos p̄ herbā. p̄bi p̄ aurē. cogitatio p̄ cor. in / tui⁹ p̄ oculū. ignis p̄ rubū. **E**to. iiiij. Ad ma- / iorē p̄fusionē iudeoz in h̄redū ē quo virga / aaron arida floruit. **H**uc. xvij. Aut vellus / gedeonis maduit Judic. viij. Aut p̄ portā / clausā ezechiel p̄nceps trāſht. Ezech. xluij. / Aut quo mustela ore cōcipit et aure pari. / Clūltur et apis v̄mis sine cōmictōe maſcu- / li generat. Si ḡ creaturis h̄ deo p̄cessit. mul- / to magis filio suo h̄ tribuit. **U**nde canim⁹. / **T**alis decet part⁹ deū.

De nativitate christi

Dixi secundo quō in vībis premillis de scribī psonē ex hūc nascēt̄ dignitas, quia filiū suū, pmo etiā filiū dei. **Sic enī dictū** est h̄gini p angelū. **Nō em̄** nascēt̄ ex te sc̄m vocabil̄ filiū dei. **Touenit** at maḡ filio dei incarnari q̄ p̄ vel spūisc̄to. **Primo.** qr ma gis puenit̄ filiū supplicari p̄t̄ q̄ alia psonā. **Hecō.** qr p̄mi pentes i filiū peccauert̄. **et̄** sapientia p̄cupilc̄do. **Tertio.** qr filiū dei est medians int̄ p̄m̄ et sp̄m̄ sanc̄tū. **Io.** debuit c̄mediator n̄. **Allū ei** decet maḡ, reduce reboies ad p̄formitatē dei p̄t̄ q̄ illū qui est h̄gis filiū. **Et ido** nullum magis decuit. **Quarto.** quia puenetiū mittit̄ q̄ est ab alio q̄ q̄ a nullo. **Et ideo** p̄t̄ nō est missus. sp̄us at sanc̄tū nō debuit mitti. qr puenetiū est v̄filiū? dei esset filiū in celo i in terra. ne deputare h̄z̄e duos filios. **Quinto** vt ostendat̄ deo p̄t̄ q̄ nihil esset ita carū qd nollet dare nobis. ex quo vñigenitum dedit nob̄is. **Unde Joh. iii.** **Sic** deus dilexit mū dū vt filiū lūu vñigenitū daret. **Sexto.** vt digna fieret i superflua recopēsatio deo. nō solum equalis p̄t̄ s̄ etiā maior in insi niū. **Septimo.** vt accēderet būanū desideriū ad se diligēndū. **Item** filiū dei ex magna charitate incarnat̄ est ad h̄ vt accēderet corda nřa. **Iuxta illō** Igne veni mitte re in terrā. **Et qr deo** p̄t̄ tota dilectō posu it filio. iō vt ostendat̄ h̄o inexcusabil̄ a dilectō dei. ecce deo misit̄ eū portat̄ ignē q̄si infiniti q̄ sufficiēt̄ est accēdere totū mūdi. **Sic** at fuit xp̄s ver̄ filius dei. ita i filiū vir gini. **Et ido** dicit h̄. **Emitte** filiū suū. i. ex ipa Maria genitū. nō solū localiū vt Arriu us finit̄. **Un i symbolo.** **Nat̄** et Maria h̄gine. i. ex materia h̄gis soli. **Ex q̄ p̄t̄** qr totā materiā p̄ corpe sc̄z xp̄i formādo milstrū uit̄ qd nō faciūt̄ alii mulieres. **Un ipse** p̄ filio suo impare. cū ab ea habeat omnia fm̄ carne. **H̄z di.** cū dicim̄ q̄ xp̄s est p̄cept̄ de spūisc̄to. quo est ḡ de sola h̄gie. **Mart̄b.** Inuera est i vtero h̄ns d̄ spūisc̄to. **Et Lui.** Spūisc̄to supueniet̄ i te R̄nlio. ver̄ ē. nō tū de suba spūisc̄ti. s̄ bene opatiōe spūisan ci formatū est corp̄ xp̄i. Quia spūisc̄to ope rate diuisa ē qdā porcio carnis purissima in h̄gie ab alia carne p̄cept̄o xp̄i. **Et ita** ibi notat̄ de spūisc̄to cām efficiēt̄ nō mate riale. **Hoc** at ido attribuit̄ spūisc̄to sp̄ealit̄. etiā tota trinitas ogata sit ad p̄cept̄oē

xp̄i. qr charitas q̄ attribuit̄ spūisc̄to fe cit̄ deum incarnari. Unde spūisc̄to nō potest dici pater xp̄i.

Dixi tertio q̄ in b. p. describēt̄ h̄gis parient̄ int̄er gritas. cū d̄r̄ primogeniti. p̄to q̄ sciēdus q̄ fuerit qdā hereti q̄ dicebat̄ Maria aliis filios habuisse post xp̄m. ido qr h̄ d̄r̄ p̄mo genitū. Ad h̄ r̄ndet̄ qr t̄ps d̄r̄ primogenitus p̄ abnegatōe p̄oris i posterioris sil̄. Non ḡ dicit̄ primogenitus q̄ post eū fuissent alij. s̄ qr voluit matrē p̄bere testimoniu h̄gini de tpe ante p̄t̄. **De q̄ maḡ** potuerat dubitari. **Un d̄r̄** primogenitū ante quē nullū p̄ quem nullus. **Vel primogenitū** qr a p̄t̄ genitū ab eterno Isa. iiii. Generacōem el̄ q̄s enarrabit̄. **Vel qr ipse** fuit p̄m̄ sine p̄ctō. i. **Petri.** q̄ Qui p̄ctō nō fecit. **Vel qr nouo mō genitū** Diere. xxxi. Nouū creauit dñs sup terram femia circūdabie vir. **Est** at sciēdū q̄ i na tuitate illū primogenitū mīla mira i mandī ta facta sūt. i ideo d̄r̄ primogenitū. q̄i nō h̄ns secundū in taliby. **Primo.** qr h̄go p̄cepit eū p̄fecte corpe i aia. **Secō.** qr mī i h̄go fuit. **Tertio.** qr deū i hoīe genuit. **Quarto.** qr sine dolore genuit. Apparuerūt ac tūc alia in celo i in terra q̄līa nūq̄ fuerunt. **Primo** in celo. qr apparuerūt angeli in magna luce i in multitudine maria. **Luc. ii.** Subito fa cta ē mīltitudo militie celest̄. **Et h̄** fuit i signū p̄t̄r̄ xp̄i nati. q̄ h̄ebat mistros angelos. **Luc. xxv.** Possum rogare p̄m̄ i exhibe bit mībi pl̄q̄ duodeci legioē angeloz. **Ec** etiā i signū q̄ xp̄s venit iluminare mundū vel tenebras mūdi. **Secō** i aere apparuerūt tres soles qui tunc paulatim in vnum con uenerunt. **ibi** etiam apparuit̄ quasi circulus aureus circa solem. **Ad designandum** q̄ in Christo conuenerunt caro et deitas. **Tertio** apparuit̄ Octauiano imperatori p̄t̄ra domina cū puerō. in signū q̄ imperiū romanox debuit cessare dari christo. **Quarto.** qr templū pacis rome corruit. de quo fuit p̄phetat̄ p̄ quandā deam q̄ starer quisq̄ h̄go pareret. in signū destructionis ydolatrie. **Quinto** q̄ oēs sodomitē eadē no cte moriturūt̄. i signū puritatis nativitatis xp̄i. **Setta.** qr rome fuit taberna in q̄ mi lites emeriti reficiebant̄. de qua fluit fons olei in tyberim. in signū pietatis et misericordie. que debuit omnibus copiose fluere. zc.

De nativitate Christi. II
Sermo. VIII

Inuenietis infan-
tem pānis inuolutū et possum in
psēpīo. *Luce. ii.* Si p̄siderare de-
bite vellēt frēs om̄ia op̄a diuinā in seip-
sis. eaq̄ rōnī oculo subtilius intueri ab
dubio inuenirem̄ nō solum ea facta nobis
reūliter s̄ etiā mirabiliter. Dicit em̄ *Aug.*
q̄ subducta et amota utilitate rerū creata/
rū homo facile inuenit mirabile virtutē di-
uinā in ip̄is. Ex q̄ p̄tz q̄ sic in creaturis ita
in p̄tib⁹ t̄pis inueniunt̄ mirabilia tempa et
momenta. Inter q̄ multū mirabile est t̄ps
diei nativitatis xp̄i. de q̄ d̄z. *Heic dies quaz*
facit dñs. Sup̄ q̄ dicit *Lassiodor.* q̄ licet
dñs deus cunctos dies creauit singulari-
ter t̄m̄ banc fecisse d̄z q̄ p̄xp̄i dñi nativitate
fact⁹ est in q̄ merito exultare et letari cōue-
nit. qm̄ in eo dyabolus vim p̄didit et mun-
dus salutem accepit. *Pecille.* In signum
cuius angeli hodie huius diei dignitatem
declarat̄ plura noua et seculis inaudita
fecisse legunt̄. Nam p̄mo in multa societa-
te apparuerunt. Secundo dulciter canau-
erunt. Tertio noua desideria attulerunt.
Quarto nos de salutis n̄re reparat̄ cer-
tificauerunt. dicentes pastoib⁹. Inuenietis
infantem pānis inuolutū. In q̄b⁹ verbis
tria tangunt̄. Primo angelus certificat ge-
nus humānū de expectatione desiderabili-
cū dicit. Inuenietis. Secundo ponit et per-
hibet deu hūanū in vestitu et habitu mi-
rabili. q̄ inuenietis infantē pānis inuolutū
zc. Tertio assecurat de loco determinato et
humili. quia positum in psēpīo.

De primo sciendū
q̄ licet multa desiderabilia fuerunt generi
hūano ab inicio lapsus sui p̄posita. Juxta
illud ps. Q̄ multiplicit̄ tibi caro mea. Nā
fm̄ diversitatē defectū diuersimode desi-
derabant̄ solari. H̄ic em̄ dicit *Aug.* ibi
de. Nō fm̄ diuersos defectus corporis et aie
diuersimode desiderabat solari. t̄m̄ inter
oia desiderabilia mai⁹ fuit incarnationis xp̄i.
q̄ habita oia pariter cū illa generi hūano
venit. Un illud *Sap.* vii. Venere mibi
oia bona pariter cū illa. Et ideo sancti pa-
tres licet multis p̄solutionib⁹ diuinis con-

solabant̄ et visitabant̄. tamen in compara-
tione nativitatis christi om̄ia pro nibilo
reputabantur. Juxta illud *Job.* ix. Dices
mei velociores fuerūt curloze. fugierunt et
non viderūt bonū. Quod *Breg.* tractans
nono libro *Moralū* dicit. Q̄ licet q̄ crea-
uit deus oia bona sunt. *Heu.* i. tamen ille q̄
creauit hec p̄ncipale est summū bonū est.
qui cum habet om̄ia alia pro nibilo habet
tur. Ex quib⁹ infero q̄ nativitas xp̄i ē do-
num maxime charitatis et pietatis diuine.
Istud p̄z q̄ otiner oia bona secū. in cuius
compatōe cetera bona p̄ nibilo reputant̄.
vt dictū est. Ex q̄ p̄seq̄nefer infero q̄ l̄z de
magna et multa signa dilectionis erga ho-
minē liberaliter ostendit. q̄ em̄ nob̄ dedit si-
lū q̄no oia secum donauit. Nullib⁹ in
tanta grām exhibuit sicut in nativitate su-
li suū. Istud p̄z p̄b. quia alibi creatureas i
p̄solutionē dabat. que in se finite solatio-
nū sunt. hodie aut̄ dedit donū q̄ mal⁹ co-
gitari nō p̄t. Hinc ē q̄ ap̄ls appellat̄ numia
caritatē *Eph.* ii. Propt̄ numia inq̄t charita-
tē q̄ dilexit nos z̄. Secdo p̄ncipalit̄ infero
q̄ l̄z m̄la dona data sint sc̄is p̄tib⁹ ab ini-
cio mūdi in veteri testamēto. m̄ istd ē maius
qd datū est in noua lege xp̄ianis. Istud p̄z
q̄ illi habuerūt t̄m̄ p̄missa. nos autem ex-
hibita. Illi in spe. nos i re. Un *Hūe.* xxiiij.
ditie Balaam. Videbo eum sed nō modo
Et salvator *Luce.* x. Multi reges et p̄phe-
te voluerūt h̄ videre et non viderūt. Ex q̄
infero q̄ hoies huius t̄pis plus obligant̄
deo ad seruendū q̄ illi veteris legi. Patet
h̄. quia deū et creatorē suum habent in car-
ne p̄pria. et sic familiarit̄. Un tenetur cor-
pora eoz plus et magis in sanctitate et uniti-
tia fuare q̄ illi. In signū h̄z oēs sodomite
nocte nativitatis xp̄i subito perierūt. Ad
significandū fm̄ *Augu.* q̄ de⁹ voluit huma-
na naturam de cetero in magna honestate
p̄fquare. O si dictū fuisset antiquis. Inueni-
etis infante. Quantū putas fuissent gau-
si. si eis dictū fuisset t̄m̄ expecta h̄ modicū.
Isa. xxviii. Nobis autē d̄z. Querite et inue-
niens. Et in h̄ apparet magna xp̄ianoz gra-
gr̄ deū habent qdāmodo ad planū. Quia
d̄z *Math.* vii. et *Lu.* xj. Qui q̄rit inuenit et
pulsanti aperiet. H̄z diceris. Un est q̄
sc̄i p̄tēs nō potuerūt mereri incarnationē
xp̄i R̄ndeō fm̄ *Tho.* sup. iii. finiazz. dist. iii.
q̄. ar. j. ex tribus. Primo. quia meritum

De nativitate christi

In hoie non se extedit ad totam humanam sed incarnationem medicamentum totius generis humani. quod non potuit ab aliquo homine puro mereari. Secundum quod incarnationem quodammodo est principium merendi. igitur non potest cadere sub merito. quia opera merita habent efficaciam a Christo. Tertio quod meritus humanus non extedit se ultra predictum in humanis. quod in his existit. ut aliquis meret aliquam diuinam bonitatem pricipiat eis quod corpora plenitudo deitatis habitet in hoie. Et excedit predictorum humanarum et omne meritum humanum. quod nullo modo potest cadere sub merito. Ex predicto quod incarnationem est opus soli misericordie et gratiae divinae. Unde ad Tertium Apparuit gratia saluatorum nostrorum non et obligo iusticie quod fecimus recte. Unde Thomas super iudicium dicit. Iudicavit ut Christus non posset incarnare nisi eo tempore quod factum est. Primum. ut defectum suum agnouisset primo in cognitione. et hoc tempore legis naturae. Secundo in scientia. et hoc tempore legi scripturae. Unde ista duo fuerat quae preparato ad incarnationem.

Dixi secundo quod in spiritibus premissis angelis ponit deum humanatum in habitu mirabilium. quod in infante panis involutum. Vere magnus et mirabile opus incarnationis dominus etiam ex parte generationis. quod genitus est etiam ex parte modi generationis. Primum ex parte generationis. Nam mirabile fuit quod mulier sine viro conceperit. et concipiens homo natus. quod in partu clausa permanebat. et pariendo dolor non sensit. et quod in partu et filia sit fuit. Hoc est porta quam vidit Ezechiel perpetuo clausum. quam nemo perfraluit nisi solus deus. Secundo ex parte generationis. quod ut dicit Bernardus. Ecce non antiquum. et nonnullum intera. Eternum quod persona filii. Antiquum quod caro ab Adam. Et nouum quod anima. Itē plus circa sui mirabilium deo et bono. infelix et rego. fides et cor humanum ibi summa maiestas humana humilitate est. virtus in firmata. immensitas benevolencia. sapientia mutata facta et eternitas iniciata. Unde Isaia. 48. Vocabilis admirabilis de fortis. Tertio ex parte modi generationis. Eius enim genus fuit supra naturam. quod rego conceperit. Super rationem. quod deum genuit. Super humanum predictum. quod sine dolore conceperit et regerit. Super supernitudinem. quod de spiritu conceperit. et sic quod modum mirabile. producendi homines ostendit. Primus ei fuit sine viro et semina ut Adam. Secundus de semina sine viro ut Christus. Quo ad hunc Tho. in quodlibeto. quod nativitas Christi est

de perfectae accidentali mundi. quod iste modus non dum fuit. producendi homines. Ex his infero quod in nativitate Christi plura sunt alibi in aliquo opere Christi occurserunt miracula et rerum. Primo quod de abscinditur a scelto fuit visibilis modus. Ad quod significandum natum est in domo agra sine hostio. Unde dictum est Inuenies. quod tunc puerus fuit Isa. 7. Vere tu es de abscinditur. Job 37. Ecce de magnus vincens sciens nostram. Secundum mirabile. quod de alter inclinatur et respicit in psephio. Unde pater quod facile iuenerit. ps. Inclina celos tuos et descendere. Tertium mirabile. quod de magnus factus est puerus laudans possit a nobis. ps. Magnus dominus et laudabilis nomen. Quartum mirabile. quod de fortis sic ab homine involutus. ut securus ad eum accedamus. et ligatus manib[us] et pedibus. Primitus dicebat prophetam. A fortitudine manus tue ego defecui. hodie vero de Glorietate ad me oculis. Quintum mirabile. quod de nimis facundus cui non potuit hominem rendere ynu[m] p[ro] mille factus est qui misit. Unde de. Invenies instantem. quod non tam fuit. pone sicut eum. quod videt non rendebit tibi. Sextum mirabile. quod de iracundus factus est maluerit. Primitus dicebat in ps. Quis nouit praecepit tibi tue. hodie de Gratia. xi. Discite a me quod misericordia. Ex his infero quod nativitas Christi est opus mirabile non tam summe curiositas. sed etiam utilitas. patrum quod oia quod ibi facta sunt ad humanam utilitatem facta sunt. ut supra.

Dixi tertio quod in spiritu angelus securat homines de loco determinato et humili nativitas Christi. eum de Positum in psephio. Magna humilitas inter duo atalia iacere. in duro psephio. in domo communis. quod oia voluit facere ad ostendendum suam humilitatem. et ad premendam seculi superbiam et vanitatem. Sicut enim primus homo amissus honores diuinitatis et delicias per viam per quam nunquam potuit acquirere. quia honores per superbiam. diuinitas per auariciam. delicias per luxuriam voluit adipisci. Ita contra Christus venit in mundum triplici via contraria. scilicet paupertatis contra mundum. humiliatis et dyabolum. aperitatis et carnem. Propter quod de eo dicitur Hebrews. x. quod iniciauit nobis viam honestam. Ex quo in infero finaliter quod nativitas Christi fuit opus desiderabile expectantibus. sicut deductum est in primo membro. Secundo in infero quod non solum est opus desiderabile expectantibus. sed etiam mirabile et exemplaribus. Patet ex secundo membro.

Tertio infero q̄ nō solū est desiderabile et mirabile, sed etiā insug est opus imitabile proficere volentib⁹. Nam datū est in exemplum omnib⁹ statib⁹. Unde q̄ volūtū munīdum premnere, honores abūcere, carnem subūcere xp̄m intueant̄. Omnia enim circa eū sunt humilima. Nam ad cōfusionem superbie nře voluit nasci ex modica gente, in modica ciuitate, ex paupcula marre, in vili tugurio, in pannis rudibus, in duro p̄sepio, in cōmuni diuersorio. Unde Aug⁹ dicit q̄ exq̄ homines dīnitias appetebant, ido paup̄ esse voluit, honorib⁹ inhiabāt, rex noluit fieri, mala om̄ia fugiebant, ideo om̄ia mala sustinuit. Et his pater q̄ volens esse particeps gaudī p̄nitē tria debet habere p̄cipua quib⁹ poterit xp̄m innuenire. Primo ut sit parvus et humili in sua reperatōe. Hoc significat infans inuentus. Secō ut sit paup̄ et p̄temptor secularis vanitatis. Hoc significat inuolutio pannoꝝ. Tertio q̄ sit vice tempate et p̄ deo patientis aspera. Hoc significat in propio positus. Ex quo pater q̄ triplices hoies excludunt a p̄fici solēnitati. Primo supbi et inflati d̄ se p̄sumētes. Secō divites auari insatiables de pecunij cogitātes. Tertio delicates et luxuriosi voluptatib⁹ vacantes. Que tria nos abiuentes tristib⁹ p̄dictis insistamus, quatenus xp̄m hodie natū innenire increamur, sc̄.

Sermo. III

Eccl. Job. i. Si p̄siderem⁹ fratres charissimi p̄sentis solēnitatis beneficia nobis a deo exhibita, nō solū ad gratiarū actiones p̄ rants beneficiis assurgere, sed etiā tam miram q̄s mirabile bonitatem nobis misericorditer ostēsam admirari atq̄ stupere queat. Dico nāq̄ mō sed gratioso pietatis affectu rota sancta trinitas incarnatōe filij dei eterni p̄bi ordinavit p̄ qđ bonitatē suā immēsam nob̄ cōmunicauit et ab eterno mortis intentu q̄ fuim⁹ addicti tā sapiēter q̄s clementer p̄suauit et liberavit, sicut lat⁹ deducit **Seru.** illi, d̄ amore dei ca. q̄, dices in hec p̄ba. **Cū** bonitas diuina multis infinitis bonis abundaret, et offerret ea omnib⁹, nec esset q̄ recipere vel scire recipere vel doceret recipere, nec q̄ illuc

posset ascendere ubi dona hec distribuūt qui huic posset deferre. Opus em̄ erat me/ diatore inter nos et deū, p̄ q̄ne nostra bo/ na opera appropinquarent deo, et bona dei nobis. Inuit ergo consilium tota trinitas, cōsilium illud de quo p̄pha dicit. Consilium antiquū verū fuit. Videbat quippe deus quantū ad hominem om̄ia cōfusa, om̄ia tur/ bata, nichil stare in loco suo, nihil p̄cedere ordine suo. Videbat hominem in regione dissimilitudinis tam longe ut p̄ se nec pos/ set nec scire redire. Angelus em̄ p̄fumes/ bat similitudinē dei dices. Ponam sedem meā ad aquilonem et ero similis altissimo. Homo similiter deus esse voluit cui p̄sua/ sum erat esse sicut dū. Ergo ne inquit de⁹ filius me⁹ sp̄leōdor glorie mee et figura sub/ stantie mee in ip̄a mei similitudine tot ba/ bebit et pares et socios. Precipital⁹ ē rite/ q̄ tam homo q̄s angelus. Videlis ymagi/ dei filius angelū et hominē q̄ factuerat ad ymagines (non m̄ q̄ ip̄a ymagis dei essent) q̄ inordinari ymaginis et similitudinis ei⁹ appetitus perisse, heu inquit sola miseria ca/ ret inuidia, sed subueniendū est ei cui sub/ venire nō phibet iustitia. Exhibeo igit̄ me homini hominē despectū et nouissimū vi/ rorū, virū, dolorū et scientie infirmitatē, et ut zelet̄ immittat in me humilitatē per quā pueniat ad gloriam. **Hec Seru.** Et quibus verbis colliguntur breuerit̄ et incarnatio p̄/ bi hodie sacra nobis, matrice grām pietat/ is ostendū in eo q̄ dictū est. Cum homo et se nō haberet recuperatiōis remedium, deī filius homo sacrus eius ruine compa/ triens ip̄m recōculauit. Unde ppter h̄ p̄būz illō diuī mēt̄ a seculo absconditū nobis factū est caro visibilis ut mediū ille faceret inter deū et hoies; more boni mediatoris et p̄sonam induit et actu factus est ho. Circa materia sermonis de generatiōe verbi dū/ unū insistentes, triplice p̄sideratōem ob/ tuabūm xp̄ifidelib⁹, p̄futurā, alioz doco/ ribo reliqntes. Hō alta sapientē s̄ būlib⁹ p̄sentieres, ne qđ absit rāq̄ temerari p̄scrutatores op̄imamur a gl̄ia. Generatoz illā diuini p̄bi in naēa diuina q̄s enarrabit. Hāz si licet scire q̄z dei filius de deo p̄ne nat⁹ sit non m̄ licet scire modū quo nat⁹ sit. Credi p̄ illa generatio, inq̄ri non p̄t. Inq̄ti Am/ bozī in li. 5 gentiles. Ad sp̄ale igit̄ genera/ tiōz p̄bi di hodie sc̄at̄ p̄tētes, alsvenientes

De nativitate christi

Primo videam⁹ generatōis hui⁹ p̄bi necel
scit. Scđo ex generatōe collata vtilitatē
Tertio generatōis modū ⁊ q̄litatē p̄ scrip
tura significata. Quia describit tria euān/
gelii hodiernū. Nam necessitatē ostendit
cū dicit. Erat lux p̄a rē. Utilem cum
dicit. In p̄pria venit. Nodum et qualita/
tem. cum subdit. Et verbū caro factū est.

Lirca primū sciendū

¶ verbū diuinū intelligit. & grue filius dei
primo. quia sicut verbū de solo corde p/
cedit. et p̄ ipm sapientia cordis innotescit.
sic p̄ filii dei patris claritas declaratur. sc̄z
potentia sapientia ⁊ bonitas. ¶ Sed di/
ceres. tamen hoc etiā sp̄uſſanc⁹ facit. Re/
pondeo q̄ licet in se loquī totā essentiam
patris. quia etiā illa tria sunt in eo. non ra/
men in se alioquin p̄prietate patris qua pro/
ducit aliū ex se. Et ideo nō dī. sicut nec eī
p̄ductio generario. sicut p̄ducio filij. Unū
in parte est omnis veritatis p̄ceptio. in filio
platio. in sp̄uſſanc̄o auditio. Juxta illud
Jobānis. vi. Non enim loquet a seipso. sed
quecumq; audiet loquet. Et h̄ est verum de
locutione interiori. quia exterior sit etiā p̄
operatione sp̄uſſanc̄i. Scđo qn̄ aliquis
celer dicerit verbū. vox eius euangelic⁹ ⁊ de
sinit esse. Ita si pater cessaret generare ver
bū suū. desineret tota vniuersitatis machi/
na q̄ p̄ ipm subiicit. et est quasi vox eius
Dicit enim ⁊ facta sunt. fm H̄re. ⁊ Thomā.
Unde ad Deb̄z. i. Portans omnia verbo
huius sue. Unū substantia tonis creature
esterna generatio verbi. ¶ S̄z dices. q̄
vbi eternaliter generat a p̄te. q̄re mūd⁹
nō ē ab eterno. R̄ndeo q̄ nō oportet h̄ p̄cedi.
q̄lic⁹ possit esse vbi nūm sine h̄ qd sequat
opus. tñ nō p̄t esse opus qn̄ p̄cedat vbi in
corde. Ita etiā fili⁹ dei potuit generari ab
eterno sine p̄ducōe mūdi. s̄z mūd⁹ nō po/
nit p̄ducī sine vbo dei. Tertio sicut verbū
nūm nullius est cognitōis. sine voce. ita de
us nō esset a nob̄ cognit⁹. nisi p̄ illā sapien/
tiā sui illustraret. ⁊ ad cognitiōem eius
diceret. Unū ipē dicit se ingr̄m Joban. xiiij.
Vob̄ vocaris me magister. Iltis p̄missis
videamus de necessitate generatōis hui⁹
p̄bi. Et reuera magna necessitas fuit sue ge/
neratōis. Totus enim mūdus iste fuit tene/
bris p̄ueritate. ⁊ defectib⁹ ac ignorātiā

plen⁹. ita q̄ humanū gen⁹ non cognoscebat
deū. Isa. i. Lognouit bos possessorē suum
israel autem me non cognouit. Secundo
non cognoscebat homo statū suū. q̄. Lox.
ultimo. An nō cognouistis vos metipos.
quia xp̄s ihuſ in vobis est. nisi forte repro/
bi estis. Secundo nō cognoscebat immi/
nens periculū. Luce. xix. Si cognouisſes
⁊ tu. Venit ergo filius dei per incarnationē
suā ⁊ illuminauit abscondita tenebraꝝ ha
rum. ita q̄ homo iam cognoscit creatorem
suū. ⁊ tu melius ac feruētius diligis p̄ ipm.
Sicut dicit Thomas contra gentiles lib.
iij. Unde apl̄us ad Ephes. quinto.
Eratis aliquādo tenebre. nunc autem lux
in dño. Et. iiij. Lox. iiij. Nos vero omnes re/
uelata facie gloria domini speculantes in
eandē ymaginē transformati⁹. Secundo
homo cognoscit statum suū. Unde post in
carestationē christi homines multum pen/
san̄t nobilitatē conditōis sue et cōamina/
re erubescunt. Sicut dicit Augustin⁹ de se
ip̄o. Postq; intellecti me sanguine christi re/
demptū nolui membra mea venalia erbi/
vere. Tertio cognoscit homo immītēs pe/
riculū. Sicut em ab ip̄o dictū est. quia mali
ibunt in suppliciū eternū. Math. xvi. Ita
ergo necessitatē incarnationis xp̄i tangens
euangelista dicit. Erat lux vera que illumī
nat omnē hominē venientē in hūc mūdū.
¶ Sed dices. Nōne adhuc multi sunt
in tenebris ignorantie p̄fidie ⁊ p̄ueritate
quomodo ergo illuminat omnē hominem.
Respondit Chrys. in omelia hodierna. q̄
quātū est in xp̄o illuminat omnē hominem
quia nulli deest. vult omnes homines
saluos fieri ⁊ ad agnitionē suam venire. vt
dicit. i. Thmo. q̄. sed multi ponunt obicez
peccati ne illuminent. Sicut patet exemplū
de fenestra que si appetitur illuminat do/
mus. Non est tñ culpa solis si nō illuminat
p̄ clausaz fenestrā. Unde illud intelligitur
fm Augu. in lib. Enchiridion de volitare
antecedente et non cōsequente. Sicut po/
nit etiam Lyra exemplū de iudice cimbras.
qui omnes vult saluos esse in vita eoz. qn̄/
tum in ip̄o est saluo ordine iusticie. Prop̄
quod euangelista bñ dici, ostendens istū
defectū cognitōis. In mundo erat. ⁊ mun/
dos p̄ ipm fact⁹ est. ⁊ mūdus eū nō cognos/
cit. Quasi diceret. iste defect⁹ nō ē ab essen/
tia p̄bi. q̄r in mūdō crat p̄ essentiā potentia

presentia nec ex invisibilitate sua. quia fecit opem suum ita evidenter et evidenter sua creatorum declararet. **Hab.** viii. A magnitudine creature potest creatorum intueri. **Roz.** Invisibilis gloria dei est. Quo ad hoc dicit **Joh.** i. Et mundus per ipsius faciem est. scilicet ut in ipso luce manifestaretur sic artificium i artificato. Unde autem sit defectus cognitio hominis subdit mundus eum non cognovit. Non intelligitur duobus modis. scilicet per modum naturae. quod licet homo sciatur predicere auxilia non humanae potest impendi. cum homo deficiens est in se ab hac cognitione scilicet a qua huiusmodi auxiliis impendat. **Job.** xxvii. Unusquisque inveniet eum peccatum. Scilicet enim culpam non cognovit eum mundus. amatores mundi inordinati. Quia per Augustinum amor mundi marcie retrahit a cognitione dei. eo quod per Jacobum in canonica. inimicu dei perficitur. Ex quo infero quod falsa est locutio mundanorum hominum inordinate amantium quoniam creaturas dicentes se cognoscere deum. Pater quod per Thomam super **Job.** Qui non diligit deum non potest eum cognoscere. **Lor.** ii. Animalis homo non poterit que dei similitudinem. Ex his oibz secundum infero triplicem fuisse causam incarnationis spiritus dei. Prima est humana natura puerilis. quod ex sua malitia iam obtenebrata erat vicioz et ignorante obscenitate. Unde quod tenebre habent lucem non poterant comprehendere venire in carnem dei. ut tenebre possent lucere. id est cognitio eius pertingere. **Isa.** ix. Populus quod habitabat in tenebris vidit lucem magnam. Secundo propter insufficienciam prophetarum testimonij. Veneratus est enim propheta venerans **Jobanum**. sed sufficienter illuminare non poterat. quod non erat ille lux. Unde necesse erat ut post prophetarum vaticinium post **Jobis** aduentum lux ipsa veniret. et sui cognitiones mundo tradiceret. Hoc est quod dicit apostolus **Hebrei**. i. Multiplicatio multorum modis olim de loquens prius in prophetis. nonnullime diebus istis locutus est nobis in filio. Tertio propter creaturam defectum. Nam creare erat insufficietes ducere in cognitionem creatoris. Unde mundus per ipsum factus est. et mundus eum non cognovit. Et ideo necesse fuit ut ipse creator per carnem in mundum veniret et se ipsum notum faceret. Et hodie verificatur illud quod dicit apostolus. **I Cor.** i. Nam quia in dei sapientia non cognovit mundus per sapientiam dei. placuit deo per stultitiam predicationis salvos facere credentes.

Dixi secundo Propter in verbis plurimis enarrationibus spiritus dei diuini utilitatem. in eo quod dicitur In propria venire. et sui eum non repperunt. Quoique autem reperirent eum dederunt eis potestatem filios dei fieri his qui credunt in nomine eius. Ecce utilitas coelestis ex incarnatione verbi divini. In qua attendamus magnam dei liberalitatem. quia amplioriter fecit solucionem quam faceret permissionem. Nam permisso factum est solus suis. in iudeis **Isa.** xxviii. Dominus pleatus noster. sed solutione non solum fuit suis facta. sed quoque reperiret eum. id est omnibus in eum credentibus. **Romanorum**. xv. Dico tamen ministrum fuisse circumcisiois ad implantandas permissiones patrum gentes autem super misericordia honorare deum. quia misericordie sunt recepte. Unde Actuum. i. dicitur. Quo in nationes gratia Christi diffusa est. quia non solum liberis sed etiam servis. non solum masculis sed etiam feminis. **Col.** iii. In christo Ihesus non est masculus neque femina. Ponit autem fructum huius generationis. quia dedit eis potestatem filios dei fieri. Ecce fructus magnitudo. quod per homines sunt filii dei. **Gal.** iii. **V**isit deus filium suum natum ex muliere. factum est ut adoptarem filiorum remisus. Circa quod nota quod hoies sunt tripliciter filii dei per triplice assimilacionem ad deum. Primo enim per infusionem gratiae dei qui cuius habet gratiam gratia faciente efficit filium dei. **Roz.** viii. Acceptistis spiritum in qua clamamus abba patrem. ad **Gal.** iii. Omnes enim filii dei misericordie filii sunt. Secundo assimilatio deo per operem prophetarum. Unde quoniam opera iustitiae est filius dei. **Mark.** v. Diligite inimicos et bene facite his ut filii vestris sint. Tertio assimilatio deo propter gloriam adeptorum. et quantitate ad animam per lumen glorie. **Johann.** iii. Cum apparuerit similes ei erimus. et quantum ad corpus **Philippians** iii. Reformabit corpus humilitatis nostrae. Sed diceres. quoniam hoc est verum. Si enim dedit deus hominibus hanc potestatem. filios dei fieri. ergo in potestate nostra est habere gratiam infusionis per quam sumus filii dei. Ad quod responderet per **Thomam**. Quod in damnatione gratie requiritur in adulstis consensus liberi arbitrii ad iustificationem. Unde quia hoc est in potestate hominis ut presentiat vel non presentiat. per hoc dedit ei potestatem. scilicet suscipere

De nativitate Christi

piendi grām se p̄parando. deo ait p̄ncipali-
ter par grām infundēdo r̄ hoīb̄ p̄ponēdo.
Hic enī ille q̄ facit liby r̄ p̄p̄t homini ad
legendū d̄r dare prāte ad legendū. ita fecit
x̄pus p̄ quē grā facta est. vt d̄r Joh. i. Quia
op̄at̄ salutē i medio terre. dedit nob̄ po-
testatē filios dei fieri. p̄ grā suscep̄tōz. H̄z
q; h̄ nō sufficit cū etiā libez arbitriū idige-
at ad h̄ vt moueat ad grā suscep̄tōz auxilio
grā diuine nō q̄dem habitualēz mouētis.
Tren. vlc. Louerte nos dñe r̄ queremur
Ex hec motio vocat vocatio interior Roz.
vii. Quos vocavit. sez in castigādo ad oſe-
nēdū grā. hos iustificauit grām infundē-
do. Quidam p̄ h̄ bāc grām bō h̄ p̄tātem cō/
scrinādi se in diuina filiatōe. i. Joh. ultimo
Q̄d n̄t̄ est ex deo nō peccat. sed gene-
ratio dei q̄ generatur i filios dei p̄seruat
cū. Sic ḡ dedit nob̄ filios dei fieri p̄ grāz
grāti faciente p̄ op̄ex p̄fēctōem. r̄ p̄ glorię
ad p̄fēctōem. h̄ p̄parādo mouēdo r̄ p̄seruat
do grām. H̄cā vtilitas incarnationis
sur redemptio nra. Nam sic dicit Aug. in
finone nativitatē. Adam nisi cecidiss̄ x̄ps
ad nos nō venisset. Lui p̄sonat illud apli.
Fidelis fmo q̄ x̄ps ihs venit in hūc mun-
dū patōres saluos facere. H̄up quo dicit
Aug. Nulla causa veniendi x̄pm nisi pec-
catores saluos facere. Tolle morbos. tol-
le vulnera. r̄ nulla erit causa medicine. Et
Luce. tit. dī. Venerem filius homis que-
ret et saluu facere qd pierat. Ex quo seq̄
q̄ si Adam nō peccasset x̄ps non venisset.
quantū ad illū finē. vt p̄ mortē redemptōz
saceret. Atq̄ tñ fuisse p̄pter p̄fēctōem vnu-
teri. q̄ in h̄ p̄sistit ut finis c̄iungat suo p̄n/
cipio. nature nāq̄ p̄fectio fuit finis incar-
nationis. Tertia causa r̄ vtilitas incar-
nationis fuit p̄fectio beatitudinis eternae. Nā
nō solū habem⁹ p̄ eam redemptōez a pena
inferni. s̄ p̄fectōem abundantiorē beatitu-
dinis. Iuxta illud. Ego veni ut vitā habe-
ant et abundantib̄ habeant. Unde dicitur.
Apud dñm misericordia. r̄ copiosa apud eū re-
domp̄to. Si enī x̄ps nō fuisse incarnat⁹.
aut homo nō peccasset. aut p̄ alīū redēpt⁹
fuisse. humana natura in statu glorie dese-
cisse a quadā magna gloria. quā habet p̄
incarnationē x̄pi. sez a visione humanitatis
x̄pi. quā om̄s sensus nostri exteriores re-
ficent. Iuxta illud Joh. x. Ingredientur
regrediens supple. electi. r̄ p̄scua inueniēt.

Sed m̄ Augu. qntū ad gaudiū corporis.
id est. ex corpe p̄p̄. et gaudiū aie ex diuinita-
te x̄pi. Unde Aug. in libro Iur qn̄ r̄ qn̄o
de homo. ca. iiiij. dicit. Deniq̄ genus Ade
nō mediocriter gaudebit. qz p̄ tali culpa fe-
lici p̄mox parentū tale p̄meruit h̄z redem-
ptionē. qz multa maiora r̄ cariora contulit
hominib̄ q̄ p̄ Adam si nō peccasset conse-
cuturi essent. Quippe Adam solūmodo an-
gelis coequādus erat nō p̄ficiendus. H̄z
modo grā redemptōis caro nra sup ange-
los eleuata est. Nam diuinitati vnitā. sicut
deus et dñs dominat angelis r̄ hominib̄
Adhuc aliiquid maius per ipsum speran-
tes q̄ p̄ Adam p̄mū habuissent sez famili-
arius diuinitatis dulcedinē gustare. quia
caro illa vnitā est cū diuinitate. quā sancti ha-
bebunt eternaliter p̄ntez. Nec Augustin⁹

Dixi tertio ¶ in vbi p̄missis
thematis describit
euāgelistā generatōis x̄pi modū r̄ qualita-
tem dices. Verbi caro factū est. i. de fac̄
est homo. Circa qd sciendū q̄ h̄ quidā ma-
le intelligētes sumperūt occasionē errorz.
dientes. Verbi ita caro factū est. ac si ip̄z
vel aliiquid eius sit in carnē p̄uerium. sicut
cum farina fit panis. aer ignis. Et hic fuit
Eutices q̄ posuit cōmictionē naturarū in
x̄po. dicens in eo tñ fuisse dei r̄ non hoīs
naturā. Sed h̄ est falsissimū r̄ stultissimū.
qz exq̄ vt dicit h̄ euāgelistā. Verbi erat
deus. Deus autē est immutabilis. vt dicit
Dālachie. iiiij. Ego deus r̄ nō mutor. Un-
nullo mō p̄ esse q̄ in alia naturā p̄uerit.
Est ḡ sensus. Verbi caro factū est. i. vbi
carnem assump̄t. non q̄ ip̄m vbi caro sit.
sic si dicim⁹. homo factus est albus. nō q̄
ip̄e sit ip̄a albedo. sed q̄ albedinē assump̄t.
Assump̄t autē nō solū carnez. s̄ etiā carnē
animata. licet h̄ nō exp̄ma. Unde Arrius
dixit ip̄m assump̄isse carnē sine anima. dices
diuinitatē esse loco aie. qd cū falso est. q̄a
x̄ps solus fatek̄ se h̄z animaz Barth. xxvij
Tristis est aia mea. Item. Lepit federe et
mestus esse. Que sunt passiones aie. Itēz
q̄ diuinitas nō p̄t esse forma. sicut nec an-
gelus vniū corpori p̄ modū forme. cum fm̄
suā naturā a corpore sit separat⁹. Item si nō
assump̄isset carnē animata. nec p̄sequēs
carnē veram. quia caro sine anima non est
caro nisi equinoce. quia dicit̄ cadauer po-

tius q̄ caro. Nec assumpsit aliā aīaz q̄s hūa
nā. sicut Apollinaris fuit dices. tñ aīaz
sensitiuā t̄ nō rōnalem assumpsisse. quia si
sic. tunc nō reparasset animā rōnale ex q̄ eā
nō assumpsit. q̄ ad h̄ hūanā naturam as-
sumpsit ut eam repararet. et sic null⁹ fruct⁹
ex incarnatione eius puenisset. Sed dice-
res. quare h̄ nō determinat euagelista solū
de carne faciēs mentionē. Rādeo p̄t q̄tu-
or. Primo ppter manicheos q̄ dicūt xp̄um
carnē fantastiā assumptissimē non veram.
dientes nō decuisse eum assumere veram
carnē tāq̄ dyaboli creaturā. Et ideo euangeli-
sta facit de carne mentionē. Secundo
ad demonstrandū erga nos dei magnitu-
dinē pieratis t̄ benignitatis. Si em mag-
nū pieratis signū sufficeret si deus assumpsis-
set animā rōnalem tāq̄ magis p̄ formem di-
uinitati. multo maioris pieratis est signū
assumere carnē. q̄ omnino elongata est a sim-
plicitate deiratis. q̄d est ineftuabile signū
pieratis. s̄m quod dicit apls. i. ad Thimo.
ij. Magnū pieratis sacramentū quod ma-
nifestatur est in carne. Tertio ad demonstrā-
dum veritatē et singularitatem vniōnis in
xp̄o. Alijs em hominib⁹ sanctis vni⁹ deus
quātū ad animā solū. sicut dicitur Hap.
vii. Per nationes in animas sanctas se trāf-
feret. Amicos dei et p̄pheras constituit. S̄z
q̄ verbū dei vniiretur carni. hoc est singu-
lare in xp̄o. s̄m illud Psalmi. Singulari-
ter sum ego Job. xxvii. Non adequabitur
ci p̄trū. Quarto ad insinuandam congrui-
tatem humane reparatōis. Homo em p̄ car-
nem infirmabat. ideo euagelista vo-
lens aduentū verbi congruū esse repara-
tionē nostrę. mentionē specialiter de carne
fecit ut ostenderet q̄ caro infirma p̄ carnē
verbi reparata fuit. Et hoc est quod apo-
stolus dicit Romanor. viii. Nam qd ipso
sibile erat legi in qua infirmabat p̄ carnem
deus filiū suū mittere in similitudinē car-
nis peccati. de peccato damnavit peccatum.
Et his omnib⁹ patet iste articulus fidei.
q̄ dei filius vniuit sibi naturā humanam.
id est. carnē et animā rationalem. ex quib⁹
constat vnu suppositū et vna psona. sicut ex
anima et corpore factrus est vnu homo. Ita
q̄ mox ut caro illa ope sp̄llanci sanctifi-
cata et reliqua carne separata fuit. verbū
deo cū sia vniiret. Sed tñ mēbroz illius
dñci corporis distinctio. in ipso momēto co-

ceptionis et vniōnis dei et hominis adeo
erat parva ut hūano vīsu vir posset subij-
ci. Dieb⁹ tñ quadraginta pfecta est et nota-
bilis effecra. s̄m Augu. sup illud Jobanij.
Quadraginta sex annis edificati est h̄ tem-
plū. Hoc et in gr̄ in. iii. s̄m a. distinc. iij. no-
rat. zc.

¶ De nativitate Christi. III.

Hermo. X

Nat⁹ est nobis sal-
utem. Quarto mūdi. Luce. ii. Cum nativit-
tae tpi p̄ angelum pastoriib⁹ sit an-
nūciata. nēmo dubitet q̄ ipa sit in oculis
hominū mirabilior cereris. et prestans
vniuersis. eo q̄ angeli nō cōsueverant folia
et cōsuetū ac fm cursum nature contige-
tia. sed rara et insolita ac supra cursum na-
ture occurrence nūciare. Ideo apparet op̄
natiuitas xp̄i multum est mirabilis. ¶ A
Legim⁹ em triplicē natiuitatē. Prima
natiuitas est vituperabilis. et natiuitas
humana. que est vilis et immūda. et q̄cē
quē miserabilis. Ideo Job. xv. dicit. Quis
est homo qui immaculat⁹ apparet nāt⁹ de
muliere. Hap. vii. In ventre matris mee
figuratus sum caro. decem mensū tempe
coagulatus sum in sanguine. Ite obnonia
et peccato. Ephe. ii. Nascamur filii ire. Glo.
In hac ira nascitur omnis homo. Item pe-
nalis et miserrima. Job. xiii. Homo nāt⁹
de muliere. Item cupiscentia somnis in
flamata. Jacobi. iiij. Inflammat rotam nati-
uitatis nostre. Item tenebris ignorantie
involuta. Job. ix. Pereat dics illa in qua
natus sum. Noctem illam tenebrosum tur-
bo possideat. Iesus vidit hominē natiui-
tate cecū. Item transitoria et infuctuosa.
Hapientic. x. Quid nobis profut⁹ subvia
Secunda est cōmendabilis natiuitas gra-
tie. et ratione cause et rōne effectus. Lava
est fides. ratio in effectu. i. Job. x. Omnis
q̄ credit qm̄ iba est tpus ex deo natus est.
Job. i. Dedit eis potestatem. et qui ex deo
nati sunt. Charitas vero in affectu. Omnis
qui diligit frēm suū ex deo est. i. Joba. viij.
Item iustitia operū in effectu. i. Jobanij.
Omnis qui facit iusticiam ex deo natus est.
Effectus huius natiuitatis sp̄u alis est tri-
pler. Primo peccatum fugat. i. Joban. iiiij.
Omnis qui natus est ex deo non pereat.
Item vincat mundū. i. Job. v. Qm̄e quod

¶ De sancto Johanne euangelista

¶ deo natū est vincit mundū. Item dicit ad regnū. **Joh.** iii. **Nisi** q̄s renatus fuerit. Ecclorario natuitas culpe facit cecum ad eligendū. **Joh.** ix. **Quis** peccauit h̄ cē? aut parentes ei? **Indignū** ad docendū. **Joh.** ix. **In** peccatis natus es torus. et tu doces nos. **Infirmū** ad bene operandū. **Joh.** iii. **Quod** natum est ex carne caro est. **Tertia** natuitas est mirabilis. et est natuitas dīni na. et h̄ p̄ter multa. quia ibi nascit caro sine macula. **In** quo puritas. **Matth.** i. **Quod** in ea natu est. **Io** d̄r iustū. **Hiere.** xxiiij. **Et** **Ila.** ix. **Donec** egrediat ut splendor m̄s eius. Item puer de puella. **In** q̄ nouitas. **Luce.** i. **Qui** virū nō cognōco. **Ilaie.** vii. **Eccē** h̄go sc̄p̄t̄. **Hiere.** xliij. **Porta** hec dāta erit. Item de de semina. **In** q̄ humilitate. **Ps.** Homo nat̄ est in ea. **Ilaie** homo parvulus nat̄ est nobis. **Matth.** ii. **Ubi** est q̄ natus est rex. Item fructus de virgula. **In** q̄ utilitas. **Luce.** ii. **Annūcio** robis q̄ nat̄ est z̄c. **Vere** utiliter nat̄. Primo da in exemplū humilitatis. Unde parvul⁹ nat̄. **Ilaie.** Item in testimoniū vitas. **Johann.** xviii. **Ego** in h̄ nat̄ sum z̄c. Itē i signū dilectionis. **Luce.** i. **Per** viscera misericordie. **Ruth.** iiij. **De** naru tua nat̄ est q̄ te diliger. Item in fedus recōciliatōis. i. **Paral.** xxij. **Filius** q̄ nasceret tibi erit vir quietissimus. **Ubi** in natuitate ei⁹ cantabat angelī. **Glia** in celis deo. **Eo** in terra pat̄ hominib⁹. Item in officiū salutis. **Matth.** i. **Ubi** natus esset Ihs. i. **saluator.** Prope h̄ **Eccē** xlij. **Io**. **Amen** nat̄ est in terra q̄lis Enoch. i. **ep̄pus.** per puritatē. nouitatē. humilitatē. et utilitatē. Ergo frēs km̄ natuitate hodie ī memoria ferentes mereamur puritate et hūlitate puenire vbi ip̄e iam viuit et regnat in secula seculoz. Amen.

¶ De sancto Johanne euangelista.

Sermo. XI

Isc est discipul⁹ bille quē diligebat ih̄s xp̄s. **Joh.** xii. **Hic** videndū est de sex. **Primo** q̄ fuit h̄dilectionis causa. **Secdo** q̄ fue rū signa. **Tertio** quo hec dilectio fuit s̄a. **Quarto** de differentiis dilectionis **Petri** et **Johannem** ad xp̄m. **Quinto** de differentia dilectionis xp̄i ad **Petri** et ad **Johannem**. **Sexto** q̄ fuit differentia inter signa xp̄i ad **Petrum** et **Johannem**.

De primo dicit **Thomas** sup̄ iii. dist. xxij. Q̄ qui or fuerūt cause dilectionis xp̄i ad **Johannem**. **Prima** puritas incorruptōis. q̄ xp̄s similem diligit **Eccē** xiiij. **Ome** aial sile diligit. **Lū** sit splendor gl̄ie dei. **Prover.** xxij. Qui diligit cordis mūdiciā. **Sap.** vi. **Incorrūptio** p̄imū deo facit. **Hec** mirū. quia volatilia ad sibi filia suenūt **Eccē** xvij. **Pultra** volatilia xp̄s. **Maria**. **Johanne**. **Christus** assimilabat se pellicano. ut patet i ps. **Similis** fac̄ sum pellicano. **Et** **Johannes** aquile. **Maria** ap̄i ppter virginitatem partus. **Eccē** i. **Brevis** in volatilib⁹ ap̄is. **Itē** **Johannes** aquile. **Ubi** **Ezech.** p̄mo. **Quartū** aial sile aquile. **Apoc.** iii. **Secunda** causa acce lerata p̄uersio. **I**pe em̄ inter ap̄los citius p̄uersus est. q̄ p̄ma vocatiōe qd̄ est dō grātum. **Tren.** iii. **Bonū** est viro cū portauerit ingū ab adolescentia sua. **Et** excellit **Petrū** in quartuor. **Primo** q̄ cuius p̄uersus est. quia vincit vocatiōe. **Petrus** aut p̄ **Andreas** et p̄ xp̄m. **Secdo** q̄ de maiori genere. sc̄z regali et sacerdotali. **Tertio** q̄ in etate florida. q̄n difficillimū est bene vivere. **Quarto** bona maiora reliquit. **Bona** fortuna. sc̄z nauem. rethe. et nature sc̄z parentes. quod nō legit de **Petro**. **Tertia** causa frequens dilectio ip̄ius ad xp̄m. **Ideo** seruēter fuit dilectus. i. **Joh.** iii. **Non** quasi nos dilex̄rim̄ dēū. s̄z q̄ ip̄e p̄oz dilexit nos. **Prover.** viij. **Ego** diligenter me diligo. Non q̄ dilectio nra sit causa dilectionis divine. sed est meritū q̄xp̄ plus vel sp̄ealiter diligit. **Seneca**. **Si** vis amari ama. **Quarta** cau sa. futura ī matris filii adoptio. **Pater** c̄ plus illū filii diliguit quē successorem suū cognoscit. **Fecit** aut xp̄s iohanne frēs suū successorē custodē et thesaurariū suū dicens **Joh.** xix. **Ecce** filius tuus. ecce mater tua. **Petro** h̄o cōmisit ecclām. **Matth.** xvij. **Super** hanc perrā z̄c. **Patri** anima. **Johā.** xiv. **In** man⁹. z̄c **Johanni** matrē. **Johā.** xiv. **Ecce** mater. **O** dignissim⁹ thesaur⁹ mater xp̄i. **Vere** et magna fiducia petendus ē iste aplus q̄ etiā matrem christi ī cura habet.

De secundo que fuerūt h̄ua dilectionis signa. **Et** sunt sex. **Primum** revelatio secretrum. **Reuelauit** em̄ sibi de natuitate et ad uentu antīxp̄i. **De** p̄sumatōe sc̄lī. **Ostendit**

c 2

